

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- *заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,*
- *оптужени Пане Булат,*
- *његов бранилац, адвокат Ђорђе Калањ,*
- *оптужени Раде Вранешевић,*
- *његов бранилац, адвокат Никола Симић, по заменичком пуномоћју адвоката Звонка Радовановића и*
- *сведок Саво Малобабић.*

Није приступио сведок Милан Џакула, а према извештају Службе за сведоке Републике Хрватске, не пристаје да сведочи пред Окружним судом у Београду, а евентуално би сведочио преко видеоконференцијске везе.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес ЈЕ ЈАВАН.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 9 часова и 50 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК САВО МАЛОБАБИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши лични подаци су од оца Марка, по занимању стројобравар, адреса Славско Поље, кућни број?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: 149.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 149. Где сте рођени?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Вргин Мост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вргином Мосту. Година рођења?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: 1961.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у неком сродству са оптуженим Панетом Булатом и оптуженим Радетом Вранешевићем?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У некој завади?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок Саво Малобабић, од оца Марка, по занимању стројобравар, са пребивалиштем у Славском Пољу бр.149, рођен у Вргин Мосту 1961. године, није у сродству, није у завади са оптуженима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Малобабићу, бићете саслушани као сведок. Дужност Вам је истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ, прочитаћете текст заклетве који је ту на пулту испред Вас. Изволите.

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Упозорен, опоменут, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом се води кривични поступак по оптужници Тужилаштва за ратне злочине, против овде оптужених Панета Булата и Радета Вранешевића због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва у вези дешавања у месту Бански Ковачевац марта месеца 1992. године и убиства цивила хрватске националности. С обзиром да из Вашег исказа које сте давали у Решублици Хрватској 14. новембра 2000. године, по замолници овог

суда пред Жупанијским судом у Сиску 19. фебруара 2008. године, произилази да имате сазнања у вези овог догађаја. Испричајте суду све што Вам је познато у вези тога. Реците ми, да ли остајете при овим исказима које сте дали у Жупанијском суду у Карловцу и Жупанијском суду у Сиску?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте већу све што Ви знате у вези тога.

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Па, колико се више сећам тих свих догађаја, јер прошло је пуно времена, али ја ћу покушати, колико се будем могао више сетити, знам само да је те вечери Пане Булат и Вранешевић, мислим да му је Раде име, овај, дошли су код мене у моје одељење где смо били. Тражили су двојицу дечака који ће скупити цивиле на једно место и отишли су одатле, значи негде можда од петсто, петсто метара даље где су скупили те цивиле. После се чула пуцњава. Друго одељење које је било, било је близу места злочина, овај, а ти људи сигурно боље знају, јер, кажем, ја само знам да је Пане Булат и Вранешевић дошли и да се покупе ти цивиле и да се одведу до те куће која је, кажем, отприлике петсто метара даље била од мога одељења.

Ко је извршио злочин и побио цивиле, вероватно они знају који су отишли тамо, то ја не могу гаранirati да је било ко од њих то направио, али знам само да су они наредили да се цивиле одведу на то место и да су они отишли према тамо, тако да ја знам толико, колико знам, а причало се, нормално после међу војском, да су они то направили, а да ли јесу или нису, то ја не могу тврдити, ни једно ни друго, јер није близу мене било то извршено. А кажем, а причало се да су они побили те цивиле и шта су већ даље радили. Друго Вам не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, када је то било када су они дошли? Да ли је била ноћ, вече, поподне, дању?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: То је било навече, навече то је било, значи већ је мрак падао, падао мрак када су они дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте приметили код њих неко наоружање?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: У оно време су били сви наоружани када је било ратно стање и на линијама, били су сви наоружани, тако да су били и они наоружани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви то видели?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Ја сам видео Пану Булата да је имао пиштољ за, на опасачу, јер је он носио пиштољ, а ово дуго оружје је имао вероватно у ауту или ако је имао, не знам, јер је он био у јединици као безбедњак. Значи, да је пиштољ имао, нормално, легално уза се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дуго наоружање нисте видели код њега?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не, не могу, не могу тврдити, код њега нисам видео, а да ли је Вранешевић имао не могу тврдити, јер се не сећам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, кажете, дошли, тражили су да се скупе цивили. Да ли кажу, због чега да се скупе цивили?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Нису они нама ништа рекли, због чега да се скупе цивили, само да они, да се скупе, да они имају разговор са њима или шта имају, не знам. Углавном, нису рекли директно зашто требају цивиле на једном месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, шта су имали они на себи, да ли сте видели, од униформе, како један, тако и други и да ли је неко од њих био у цивилу, евентуално у некој униформи?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Вранешевић колико се ја сећам, да је имао црну јакну на себи, кожно црну јакну, колико се сећам, а Булат, не знам, не могу сада рећи точно шта је имао на себи, али Вранешевића се сећам да је имао црну јакну кожно на себи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, тражили су неке дечаке да скупе цивиле.

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На које дечаке се то односи? Да ли се то односи на војнике Вашег одељења?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Точно, на двојицу војника из мога одељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то војници?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Марко Мамула и Вучинић Миле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти војници кренули са њима да скупе те цивиле?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Ти војници су отишли и вероватно су онда и обавили наређено, јер, рекао сам да је Пане Булат био безбедњак и да је могао наређивати и мени као командиру одељења и војницима који су били у мом одељењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је прекопута Вас била нека жена цивил?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Јесте, једна старија жена је била прекопута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те куће у којој је било Ваше одељење?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Прекопута, преко цесте била је у кући старија жена. Тешко је ходала жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се та жена зове Мара Ђерек?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не бих знао рећи, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, после колико времена сте чули те пуцње од тог њиховог одласка?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Па, можда сат, два времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте пре него што сте чули те пуцње, били позвани телефоном од командира Другог одељења?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не, тек када је почела пуцњава и када смо звали шта се догађа, онда нам је речено да се убијају цивили и ми смо звали команду чете. Команда чете је рекла, зовите директно команду батаљона, ми ћемо радиовезом звати команду батаљона да видимо шта се догађа. Нико се јавио није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли Вас је Ђуро Кривокућа командир тог Другог одељења звао телефоном пре пуцњавае?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је кога, уствари, звао телефоном? Да ли сте Ви њега позвали или он Вас?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Ја сам звао да чујем каква је пуцњава, да знамо о чему се ради, да ли је какав напад на њих или да знамо каква је пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, са ким разговарате када Ви зовете телефоном?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Са Ђуром Кривокућом сам разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вама Ђуро Кривокућа каже?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: «Ено, оне будале ће побити све цивили»:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога се то односило?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Није ништа именом ми рекао, само тим речима, «ено оне будале ће побити цивили».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ту пуцњаву коју сте чули, да ли можете да кажете, каква је то била пуцњава?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Рафална.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем те рафалне пуцњавае, да ли је била још нека пуцњава, појединачна или тако нешто?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не бих Вам сада знао рећи, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је била та рафална пуцњава? Да ли сте могли Ви да разберете из каквог наоружања, по звуку?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Па, по звуку бих могао рећи да је то било из аутоматских, аутоматског наоружања, значи аутоматске пушке, овај. Такве смо највише имали у наоружању у јединицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је то био неки дуг рафал или кратак рафал, један рафал, више рафала?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не сећам се сада да Вам точно речем, рафали су били. Да ли је био један дужи или два, три кратка, не могу рећи точно сада, јер се не сећам точно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вама Ђуро Кривокућа преко телефона каже то, што сте рекли, да ли сте Ви са неким се чули телефоном или нешто предузели или било шта урадили у тој ситуацији?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Звао сам команду чете, нормално, командира чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јована Малобабића?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Јована Малобабића и он ми је рекао «зови команду батаљона», јер ми смо имали пољске телефоне, а вели, «ја ћу звати радиовезом». Мени се није јавио у команди батаљона нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте успоставили контакт са Јовом Малобабићем, да ли се њему јавио командант батаљона?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у том моменту када чујете пуцњаву, када се све то дешава, где се налазе Ваши војници Марко Мамула и Миле Вучинић који су ишли тамо да скупљају те цивиле?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Они су дошли у одељење, али сада ја не знам да ли је то било за време пуцњаве или касније, после пуцњаве, не могу рећи точно, али су дошли, вратили су се у одељење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тај Миле Вучинић, пошто има више тих Милета Вучинића, како у једном, тако и у другом одељењу, да ли је у Вашем био само један Миле Вучинић?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Само један Миле Вучинић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај Миле Вучинић од оца Љубана?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли сте са тим војницима Ви разговарали, шта су они видели или чули?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не, не, јер они нису ништа причали о томе, да су видели, нису ништа рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С обзиром да они учествују у скупљању цивила, да ли Ви њих питате?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Нормално, питам не само ја, него и остали војници у одељењу, шта се то догодило. Они су само ћутали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи само ћутали? Да ли сте инсистирали да Вам кажу шта је то било?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Нису они, да не знају ништа и ћутали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је од Ваших војника из Вашег одељења у том моменту и те ноћи био на стражи?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Па, сада, то не знам ко је био на стражи, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, с обзиром да сте судији у Карловцу помињали да је Раде Вранешевић за Вас био непознати човек у црној кожној јакни, од кога Ви сазнајете да се тај човек зове Раде Вранешевић?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Ја то тек сазнајем када је било испитивање, када су долазили из Карловца испитивати нас, значи то је негде 1997. године када сам се вратио у Хрватску и када су долазили нас испитивати који смо се вратили. Тек сам онда сазнао да се он зове Раде Вранешевић, а иначе га ја нисам познавао пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је евентуално неко од Ваших војника знао да се тај човек зове Раде Вранешевић или га знао из виђења?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разговарали са Вашим војницима ко је тај други човек?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Ја се не сећам, можда смо разговарали, али ја се сада не сећам имена, нити да ми је то ико рекао, него кажем Вам када сам сазнао и запамтио име Раде Вранешевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у Вашем одељењу неки војник Миле Габрић?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, после тог пуцања, после тог разговора са Ђуром Кривокућом и свега тога, да ли те ноћи Ви сазнајете шта се то десило?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Па, сазнајемо када, јер одељење то нам је Ђуро Кривокућа из тог одељења, значи он нам је јавио поново везом, овај, пољским телефоном, да су цивили побијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је рекао или сте евентуално касније чули који је то број цивила?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: То сам касније чуо, али точан број не знам ни сада, јер се баратало са више бројки, тако да ни сада не знам точан број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, колико је на том простору остало хрватских цивила?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули у то време док сте били и држали те положаје, за неког Гргу Михалића, млинара, његову жену?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Нисам ја по имену и презимену знао никога, нити сам, нити сам ја ишао кроз села. Значи, ја сам имао свој пункт и на том пункту био стациониран, тако да не знам ни где су ти људи живели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, шта се још дешава те ноћи? Побижени цивили и шта се даље дешава? Да ли неко долази, да ли Ви тамо одлазите?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не, ја не одлазим никуда и те ноћи не знам да ли је ко долазио, стварно не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, побижени цивили и ником ништа?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Кажем Вам да се не сећам да ли је ко долазио, а друго нисмо могли ништа, него чекати да сване, да дође команда и неко дође к нама да знамо шта се догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сазнајете сутра ујутру?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Па, сазнајемо да су побижени. Кажем Вам да смо сазнали да су побижени цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко прича, евентуално да је видео тај моменат када су побижени цивили?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Предамном није причао нико да је видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред неким другим да сте евентуално чули?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не знам да ли је пред иким, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је овај Марко Мамула било када пред било ким причао?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је нешто видео, пошто кажете пред Вама је ћутао?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Предамном није рекао ни речи, а да ли је пред ким, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сутрадан неко долази ту из команде, командант Паић или било ко?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Долази командант Паић, долази Пане Булат, Чича Станко, то је и више нисам сигуран да ли је био командир чете Јово, не знам, више не сећам се, али ова тројица су била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Само је био разговор да ми од тога не знамо ништа и да ми о томе ћутимо. Такве смо добили одговоре на наше упите зашто и зашто су цивили побижени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то даје те упуте?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Даје Пане Булат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то за Вас значило таква упута да Ви о томе не знате ништа?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Значило је претњу, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, имате ли сазнања, сем да су побијени цивили, да су негде, шта се десило са њиховим телима?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не знам са телима шта се догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули евентуално да су ти цивили, односно њихова тела, бачена у бунар?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: То сам чуо, али не знам, то сам чуо касније из прича, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај бунар се налази ту близу одељења Ђуре Кривокуће. Да ли сте евентуално чули да је тај бунар затрпан, да су после вађена тела и тако даље и тако даље?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Кажем, то се причало, али ја не знам, а причало се јесте, да су тела бачена у бунар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате о неким активностима ту да су се дешавале, да су долазили неки људи, неки Самарџија Адам, да су вађена та тела, једном, па други пут?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Чујте, ја, овај, ми смо следећи дан добили смену, значи и ишли смо кућама, тако да не знам ни када су долазили, ни када је вађено, ако су вађена, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, та смена је трајала.

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Четири дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четири дана, па поново долазите на исти положај, да ли је тако?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Тако је, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли после имате неке информације или сте евентуално били Ви и Ваше одељење ту када су вађена та тела?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не, и нисам био, али, овај и понављам Вам, да сам био најмање петсто метара удаљен и да са свога пункта ја нисам одлазио, нити сам имао потребу одлазити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули евентуално о томе?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Причало се да су тела повађена из бунара и одвежена. Да ли јесу или нису, опет кажем, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, те ноћи када се све то издешавало, ти пуцњеви, да ли су били инжењерци Раде Малобабић и Чека Ђуро те ноћи у Банском Ковачевцу?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Ја се не сећам, не сећам се да ли су они долазили и да ли су били, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте те исте ноћи чули неке експлозије у Банском Ковачевцу?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Експлозија је било често, тако да нас експлозије нису узнемиравале, било какве експлозије, јер су се често дешавале експлозије, рушене су куће, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам за ту ноћ?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Па, не сећам се, кажем Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли је у тој кући у којој се налазило Ваше одељење или евентуално кући до, је било минско-експлозивних направа?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Јесте, налазило се, било је минско-експлозивних направа, било је противтенковских мина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко те ноћи долазио да узима те мине, минско-експлозивна средства?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не знам, не сећам се да ли је ко долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у вези овога што сте рекли да ови ћуте, Марко Мамула, Миле Вучинић, да ли Ви са њима после разговарате?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Кажем, поново понављам, нису хтели о томе разговарати, бадава је било питати, барем мене. Да ли су пред ким другим разговарали, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то објашњавате, војници Вашег одељења, Ви њима командир, да Ви не инсистирате и да кажете, да испричају? Они су учествовали у скупљању тих људи који су после побијени?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не могу ја наредити, нисам могао наредити никоме да он мора проговарати предамном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они водили разговоре са неким, безбедњаком Станком Чичом или евентуално неким другим, командиром чете или било са ким у вези тога?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не знам, не знам да ли су водили разговоре, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта на ту целу ситуацију каже командант батаљона Драган Паић?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Ништа он није рекао, ни зашто су цивили побијени, ни ко је наредио да се цивили побију. Пред нама то нико није никада рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је био присутан у оном моменту када чујете претње од Панета Булата да се о томе не прича?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Па, били су присутни и Чича и овај командант батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драган Паић?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Паић, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том моменту када он Вама каже да се о томе не прича?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли се те ноћи очекивао неки напад у Банском Ковачевцу, да ли је било потребно повећавати степен борбене готовости или тако нешто?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је у вези ових хрватских цивила било разговора да се они иселе и да ли је те ноћи требало бити њихово исељење?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не знам, то не знам, само знам да је УНПРОФОР био код те баке прекопута, која је била од нас, да је био УНФПРОФОР, да је кћерка нешто послала тој баки. Једино то знам и да, а да ли су они требали бити исељени, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, те ноћи, да ли имате сазнање како су дошли оптужени Пане Булат и Раде Вранешевић до Банског Ковачевца, којим превозним средством?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не сећам се чиме су дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли знате, да ли је ту било неких паркираних возила било у близини Вашег одељења или овог суседног одељења Ђуре Кривокуће?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не знам да ли је било. У моме одељењу није било возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је поводом тог догађаја ту неко нешто истраживао, да ли је нека полиција из Одељења јавне безбедности станице Сјеничак долазила ту и тражила да то истражи, у вези тих цивила?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Мене није испитивао нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнање да је неко други, да су ту долазили?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не знам ни за друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, оног дана, рекли сте одмах сутрадан су дошли Драган Паић и Јован Малобабић и Станко Чича, Пане Булат.

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: За Јована не знам, Малобабића се не сећам, ова тројица су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сигурни, за ову тројицу сте сигурни. Да ли су ишли до тог бунара?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: То не знам, јер је тај, тај бунар и та одељење је било у правцу из кога су они дошли, значи пре мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то у близини онога одељења Ђуре Кривокуће?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Па, то се догађало у близини Ђуре Кривокуће одељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте Ви наредних дана ишли до тог бунара?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте чули, евентуално од некога ко је ишао тамо, до тог бунара, шта су тамо затекли?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не сећам се, али мислим да ми нико није рекао шта је видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте чули евентуално да је неко тело од ових цивила спаљено ту негде у близини тог бунара у неком сјенику?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Нисам то чуо никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, кажете, причало се после тога да су пуцали Пане Булат и овај, да су они убили те цивиле.

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: То се причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Раде Вранешевић.

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: То се причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то причао?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Па, војска, војска у камионима, у превозу, када се превози. Ко је причао, не знам сада, али међу војском се причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је евентуално икада била прича да је неки војник пуцао у цивиле?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Мени није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је било када била прича да су ту били присутни неки људи обучени у одећама «Мартићеве полиције»?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Ни то ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, да ли сте икада то чули?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли чланови већа имају питања? Тужиоче, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Може ли питања непосредно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да се све то догађало, односно да су Пане Булат и овај други дошли негде, а да је већ била ноћ. Можете ли се сетити, мало прецизније одредити то време о којем сте говорили, у које доба дана?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Навече, значи мрак је пао, колико је то могло бити сати, девет сати, осам сати, не знам, не могу Вам ја сада точно рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте у саставу које чете, вода и одељења сте Ви били?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: То је, не знам да ли ћу сада точно Вам ја рећи, јер сам ја то заборавио већ, али мислим да смо били Трећи вод, чини ми се, а чета, не сећам се, не могу Вам ја то сада рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био Ваш непосредно виши старешина, командир вода?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Командир вода Џакула Милан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Џакула Милан био ту ноћ присутан када су дошли Булат и овај да траже?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: У моме одељењу није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био присутан сутрадан?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Сутрадан је дошао к нама, обићи одељења, али ту вечер није био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате, да ли је Булат ту ноћ када је дошао код Вас, помињао могућност да дође неки камион и да покупи те цивиле и да их измести на сигурнију локацију?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Колико се сећам, није споменута ни реч.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он Вас тада евентуално упозорио, како уосталом он то тврди, да нико ништа не предузима док он не каже, након што се прикупе ови цивили?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не сећам се, разумете, да је шта он.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате, да ли Вам се овај други што је био са њим, у тој црној јакни, на било који начин обратио?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не, мени лично не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не Вама лично, него?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Није, у мом присуству, није никоме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Један од присутних ту, Миле Вучинић, је рекао у свом исказу, да вам се и тај други обратио, рекавши да цивили преко Уједињених нација треба да буду пребачени на сигурније место.

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Колико се ја сећам, да он није обратио се ниједном речју.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте, сутрадан је дошао командант Паић, Булат и описно нам данас казали да сте то упозорење Булатово схватили као претњу. У исказу пред једним од ових судова у Хрватској сте дословно рекли, цитирају: «Људи, припазите на своје језике, имате жене и децу, пазите шта говорите». Да ли.

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Ако сам то дао у изјави, онда је сигурно тако било, јер те су изјаве дате, прва је 1997., кажем дата или 1998., сада не знам точно, значи да сам се сећао боље него сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви могли знати или Вам је неко рекао или сте Ви могли проценити, да Вам од тих цивила прети било каква опасност, у смислу њихове евентуалне комуникације са другом страном у сукобу или?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Ја сам само познавао из виђења ову баку преко цесте, а ове друге нисам знао, јер сам рекао да нисам знао ни где живе, ни колико их има. А од те баке нам није могла претити никаква опасност, јер бака једва што је ходала и она, малтене, није ни излазила из куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да ли знате, које су доба старости били ови остали цивили?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали било какво упозорење у Вашој јединици да будете опрезни и да Вам евентуално прети нека опасност од могућег контакта тих цивила и друге стране у сукобу?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Ништа од тога није, никакво упозорење није дошло до мене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Оптужени, да ли имају питања? Изволите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Господине, сећате се када сам дошао код Вас, које је било доба дана, овај, ноћи?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Рекао сам да се не сећам точно које је доба ноћи, мрак је био већ пао.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да Вам помогнем, било је негде око пола ноћи, не шест, седам, него пола ноћи, добро се сетите.

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не сећам се, кажем Вам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Добро, није толико важно. Када сам дошао код Вас, да ли се сећаш, шта сам рекао?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Рекли сте да двојица дечака, двојица војника, иду скупити цивиле код једне куће, не знам, да ли сте рекли по имену и презимену, код које куће, то не могу рећи, јер се не сећам, само сте рекли, да двојица крену скупити цивиле.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ко је био са мном када сам ја дошао?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Био је тај господин за кога су рекли да се зове Раде Вранешевић.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И ко је још био са мном?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Колико ја знам и сећам се, нико.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Нико? Зашто обмањујете суд, када ја нисам рекао, него сам рекао да треба прикупити цивиле, да ће доћи возило да их превезе на сигурно место и да се ту ноћ очекује напад? Не знам зашто то

радите? То објасните суду, не мени, јер претходни су сведоци били ту исто, ниси само ти говорио.

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Ја кажем што се сећам, а имају моје изјаве и раније, могу се прочитати и ја иза тога стојим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још питања?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Поновићу још једанпут. Предамном, колико се сећам, није споменут никакав камион, нити је споменуто извлачење тих цивила или како их Ви већ зовете, или на сигурније место, ништа то предамном није споменуто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се ти војници добровољно јавили да иду да скупљају цивиле или сте им Ви наредили или им је наредио Пане Булат?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не сећам се, ја нисам наредио, нити, јер нисам ни знао кажем где су ти сви цивиле. Да ли је наредио Пане Булат или су се добровољно јавили, не сећам се.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја бих Вас молио да пред судом кажете, да ли сам икада ја у присуству Вас, издао било какву наредбу преко Вас да се нешто уради у јединици?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Преко мене наредбе никакве нисте Ви издавали, јер Ви сте могли издавати мом командиру вода, а он мени.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја не знам, морам ово суду образложити, по хијерархији код војске, ја никакву нисам имао моћ да издам наредбу, него само да пренесем наредбу са више на нижу команду, односно, са ниже на вишу. То ми је била функција, а ово све друго је измошљотина. То претходно ти је био командир чете, био је командант батаљона који могу потврдити да ја говорим истину, па не знам зашто ти обмањујеш суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате још питања? То су све примедбе и понављање Ваше одбране.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли се сећате, да ли се сећате, ко је руковао са експлозивним материјама?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не сећам се, јер код мене нико није са тим радио у моме одељењу.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Па, били сте у чети, Ви знате ко у чети је радио шта. Нелогично је да не знате, у чети ко шта ради.

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: У чети нисмо имали никаквога минера, како смо ми то звали, јер су то инжињерија, јер то је била посебна јединица.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Реците ми, у каквом сте сродству са Радом Малобабићем, минером?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Раде Малобабић је мој комшија.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: А родбински Вас питам?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Родбински, ни у каквој вези.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Никаква веза? Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, пошто сте на почетку Вашег исказа рекли да су Пане Булат и Раде Вранешевић тражили да се скупе цивили.

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ми објасните то, тражили, то у множини када кажете, да ли је тражио и један и други, да ли је само Пане Булат или ко?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Пазите, колико се сећам, да је Пане Булат, али то не могу гарантовати да и овај други није, али за Пану Булата колико се сећам, да је он рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се нешто сећате, шта је овај други говорио?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, да ли сте евентуално приметили да је неко од њих двојице под утицајем алкохола?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте приметили?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Нисам приметио ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, када је оно Ђуро Кривокућа Вама рекао преко телефона, како сте рекли «будале, побише људе»?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: «Будале ће побити цивили».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Ће побити»?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Да. Значи да су они нешто знали тамо, јер је одељење било близу. Значи, колико су мени причали, Ђуро Кривокућа после када смо ишли кући, да је та кућа где је направљен злочин, да је одмах кућа до, где је било одељење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када ми сада кажете, «будале ће побити цивили»; то значи да још увек није дошло до пуцања?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Вероватно онда није или је, у том моменту или касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви сигурни?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не сећам се да ли је у том моменту или касније се чула пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам Вас ја питала на почетку Вашег исказа, односно мојих питања Вама упућеним, да ли се Ви са Ђуром Кривокућом чујете после пуцања, пре пуцања, у току пуцања? Сада ово што Ви кажете, «будале ће побити цивили».

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Само да поновим још једном. Не сећам се да ли је било «ће побити» или «побише» цивили. То не могу Вам ја

рећи сада сто-посто, реч до речи, али то је била прва његова, прво звање и прве речи које, да ли је рекао «побише» или «побиће».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми сада, кажете, тада, у том моменту, телефоном он Вама то не каже, ко, које «будале»?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, после тога, да ли Ви са њим причате, ко?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не, не причамо одмах ми, него после се причало. Али Ђуро Кривокућа је стално тврдио, најалост је мртав, он је стално тврдио да није он ни излазио из куће, да он то не би могао видети. Е, према томе, значи оно што је мени познато и колико се сећам, да је он исто од некога морао чути, ако је био цело време у кући. Значи да није могао видети, то колико је мени познато по његовој причи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По његовој причи и разговора са њим, Ви закључујете да Ђуро то није могао да види, био је у кући, а одакле онда њему сазнање, то које је он Вама пренео?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Вероватно од стражара који су били вани, јер страже су биле вани, нису биле у кући, вероватно од страже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он Вама рече, шта то, ко му је то наговестио, или евентуално рекао, «будале ће побити», односно «будале побише», не знате сигурно?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не сећам се да ми је рекао ичије име, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сазнасте ли Ви у том моменту, ко је све ту присутан пре пуцњавае?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Ја, колико се сећам, војника који су били у томе одељењу, али ко је био вани на стражи, ја то не могу знати, јер не сећам се ни ко је код мене био у то време на стражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, суд већ има на основу исказа јучерашњег сведока Радета Малобабића, од оца Симе и на основу исказа других сведока сазнање који су на стражи били, Раде Малобабић, тај од оца Симе и да је био Миле Малобабић. Да ли Ви те људе познајете?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Познајем, то су људи из мога села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Ви са тим људима разговарате у вези овог догађаја? То су стражари из одељења Ђуре Кривокуће који су били ту непосредно близу? Они кажу, то је педесет метара удаљено од места где су стражарили?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Па, разговарало се, ја сам Вам рекао да се причало да су побили Пане Булат и Раде Вранешевић, а ко је причао ја то и дан-данас не могу рећи име и презиме, нити знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вам ови Малобабићи неки рођаци и комшије, Миле и Раде Малобабић?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Они су комшије, па једно триста до четиристо метара удаљеност, ето толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли са њима причате о овоме, видесте ли Ви ко уби те људе?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не, ја никада нисам тражио имена, нити сам испитивао ко, кажем поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим званично да сте то нешто Ви утврђивали, него онако да људски причате, побијени тамо цивили и причате, да чујете, ко је то пуцао, шта је било?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: О томе се није пуно ни причало, јер то људи нису могли схватити шта је направљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, то Ваше одељење, који су све војници из Вашег одељења, састав Вашег одељења те ноћи када се то догодило?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Само мало. Џакула Ђуро, Миле Габрић, Миле Вучинић, Адам Габрић, Никола Малобабић, ја, Марко Мамула, мислим да сам рекао све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адам Габрић?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Адам Габрић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миле Вучинић, овај од оца Љубана, то сте поменули.

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки Милош Пајић?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Јесте, и Милош Пајић је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ненад Вучинић, да ли сте споменули?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Јесте, нисам споменуо. Био је и Ненад Вучинић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Ђуро Џакула сте рекли. Дмитар Гвозденовић?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Био је и Дмитар Гвозденовић, точно, точно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никола Малобабић, то сте рекли.

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки Миле Габрић?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Јесте, рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, где живе сви ови људи сада?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ненад Вучинић, овај где живи? Да ли има неко да је тамо у Славском Пољу или евентуално знате да је неко од њих у Србији?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Ненад Вучинић, колико знам је у Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Србији, не знате где?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Ђуро Џакула?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Исто негде у Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дмитар Гвозденовић, да ли знате где је он?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: У Хрватској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у Славском Пољу или?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: У Славском Пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никола Малобабић?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: У Славском Пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Миле Габрић?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: У Славском Пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сви су они тамо на истим адресама, где су некада становали или како?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Исте, исте адресе где су и становали, у својим кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У својим кућама у Славском Пољу?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нешто сте се јављали?

Адв. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Мислим, у реду је, хтео сам само да реагујем, али је хтео да пита Пана, да стави неко питање претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Господине, хтео бих Вас подсетити, када сам дошао код Вас, ко је још био са мном у друштву, сем другоокривљеног?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, он се изјаснио, сада не морамо да понављамо.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Није рекао, јер је био његов командир вода Џакула Милан и Кривокућа Ђуро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Булат, то је Ваша одбрана, коју ће суд да цени у односу на исказе свих сведока и његов. Он тврди да по његовом, да сте били вас двојица.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Али, молим вас, ја, није тачно да сам ја наредио, него сам рекао, организирано је превоз цивила да се превезу на сигурно место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваша примедба коју смо чули и он се поводом тога и поводом те примедбе изјашњавао. А ја бих сада Вас да питам, у вези овога што сведок тврди, да сте Ви суградан били са командантом батаљона Драганом Паићем и да сте рекли да се ништа не прича о овом догађају, да ли је то тачно?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: То није тачно, то нема везе са истином. Зашто? Хијерархија војске да ја над командантом будем командант, то нема шансе, јер ако је то неко могао рећи, то је могао рећи командант, а не ја, јер ја сам био потчињени команданту. А Ви питајте експерте, да ли постоји могућност да ја будем над командантом. Толико сам имао и то није тачно, сигурно није тачно. Ја сам једино скренуо пажњу, немојте причати и томе, да иде по селу прича, а доћи ће људи и када буду ти људи дошли, кажите тим људима шта знате, само изокрећу се речи и они причају како они хоће да испадне да је неко крив, а неће да кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада том приликом то рекли?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Том приликом сам дословце тако рекао, «немојте ширити дезинформације, када дођу људи који буду испитивали случај, кажите тим људима шта је било и шта се догодило»: Е то су моје речи. И понављам и дао бих то за, не знам зашто. А да сам тако нешто ја урадио, то није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хтели сте још неко питање па да завршимо?

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Хтео сам још само да потврди, да ли је Џакула Милан био командир вода на томе делу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ одговорио.

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Ја сам рекао да је Милан Џакула био мени командир вода.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ли је био тада са мном у просторији где сам ја био када сам то говорио?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Колико знам, не, него знам да сте били вас двојица.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Хвала лепо, пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли још неких питања, предлога?

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши СУОЧЕЊЕ између оптуженог Панета Булата и сведока Саве Малобабића на околност:

- *да ли је критичном приликом оптужени Пане Булат тражио да се скупе цивили ради њиховог одвожења и дислокације са тог простора, те на околност*
- *да ли је оптужени Пане Булат упућивао претње у вези критичног догађаја да се о томе не прича и да припазе на своје језике, јер имају жену и децу и да пазе шта говоре.*

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, сада ћете имати прилику то што све време инсистирате, да се суочите са сведоком у вези овога. Изволите. Окрените се, у микрофон станите, погледајте сведока. Чули сте његов исказ, никакво помињање, дислоцирање цивила није било, никаква борбена готовост, ништа од те приче из Ваше одбране. Сведок тврди нешто друго.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Прво што сам ушао, ако се сећаш добро, у просторију. Молио бих те дословце да пред судом кажеш, ко је био са мном у друштву када сам ушао у просторију?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Ушао си у просторију ти и човек у црној јакни за кога сам рекао да нисам тада знао име ни презиме, него после сам сазнао да се зове Вранешевић Раде.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Тај човек није уопште ушао, ту је тај човек, уопште није ушао, био је испред врата, а са мном у друштву је био Кривокућа Ђуро, покојни и командир вода Џакула Милан. Џакула Милан ми је стајао са десне стране, дословце цитирам, а Ђура је стајао са леве стране. Да те подсетим, тужио се на Малобабића Раду да неће на стражу, да одбија стражу, да прави неморал, да те подсетим, да неморал прави међу јединицом, раздор, да људи одбијају да иду на стражу и тако даље. Сећаш ли се да сам рекао да ћу подузети одређене радње, да ћу видети са командиром чете и командантом батаљона да се негде преместе, да ћу им дати предлог. Да ли се сећаш тога?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Само да нешто подсетим ја тебе.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Изволи.

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Јер тај Раде Малобабић је био у другом одељењу, није био у моме одељењу, према томе, није се требало доћи у моје одељење, решавати проблем Раде Малобабића, него се требало у томе другоме одељењу решавати његов проблем. Према томе, не стоји Вам та да сте Ви уопште то споменули, решавање проблема Рада Малобабића и страже.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Реците ми, а да ли сте Ви знали за то све, јер сте ви једна компактна јединица за то, да се то све догађа?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Није било речи о никаквом Ради Малобабићу и стражи, господине, ја тврдим и стојим иза своје изјаве.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И Ви тврдите сада да Ђуро, Ђуро и да Милан нису били са мношћу када сам Вам пренео, дословце цитирам?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Тврдим, одговорно тврдим да Ђуро Кривокућа није дошао са тобом у моје одељење. Ово стоји и одговорно тврдим.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Само сам ја дошао и Раде код тебе ту вече?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Колико знам, вас двојица. За Милана не знам, јер ушао у просторију к мени није. Према томе, ако је дошао па био вани где, то ја не оспоравам, не знам.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Скупа смо ишли из његовог одељења код тебе у твоје одељење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја и нисам рекла да се суочавате на те околности, него на ово, на дислоцирање цивила.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: И да ниси чуо да сам ја рекао да цивиле треба припремити на једно место, да ће доћи возило да их превезе на друго место?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не, не.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Још сам спомињао у Ласињу где је такав случај један већ урађен на тај начин?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Не, тих речи се не сећам, а није спомињато код мене у одељењу никакво исељење цивила, то сада чујем да је припремано исељење.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Не знам зашто обмањује суд, ја немам шта, како да убедим. Ја једино да се идем тући да би тако доказао. Не вреди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ова друга околност. Човек тврди да су ту биле неке претње сутрадан, да држе језике за зубима, да имају жене, децу. Суочите се са њим, немојте са мношћу.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Ја сам, понови, да ли сам икада пред тобом, пред било ким, казао тако нешто, сем што сам рекао, «дечки, било би боље»; сети се и цитирам поново моје речи, «било би боље да ћутите, када дођу људи који буду испитивали случај, кажите им шта имате». Међутим, Ви сте то на сав глас, а иде све од Раде Малобабића, минера и другооптуженог, који је и овде исте ствари радио и по Србији, на јавна средства и у Паланци и у Нишу давао, изјаве те, то је догађало се и тамо. А кажите ми, да лажем пред овим судом, да не говорим истину. А то сте све чули и знате ко је говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пустите сведока да каже.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Само сте кућни пријатељи, комшије, и нећете један на другога, јер се бојите тога, а реците да лажем, и родбински сте везани, сви сте родбински везани.

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Родбински везан ни са Радом Малобабићем нисам, родбински сам везан само са Николом Малобабићем, који је био у моме одељењу, Гвозденовић Дмитром, Дмитром, уствари, са њима сам родбински везан и са Габрић Милом. То је родбински веза. Ово друго нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не интересује ме та родбинска веза, него ова околност на коју сам рекла да се суочите. Значи, да ли је то рекао, «људи, држите језике за зубима, имате жене и децу»?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Кажем поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите њему у лице.

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Кажем поново, јер ту изјаву сам дао, ја бих се сада мање сећао да није прочитана моја изјава коју сам дао и сећам се добро и где сте седели у мојој канцеларији, у оној просторији где сам био, како сте седели, могу нацртати и када си рекао, да припазимо, немој да би ширили приче и припазимо јер имамо жену и децу.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Да ти кажем, ружно је човеку рећи да лаже, али ја ћу теби казати да се служиш великом неистином. А да сам ја то теби рекао и вама свима, да сам рекао, не би оне гласине шириле се около, да је то било, као један коментар томе свему, значи, то је само једна измишљена ствар, да би се мени ставило још нешто на терет што није. А то ни у лудилу ја не би вама рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ПАНЕ БУЛАТ: Хвала лепо.

Довршено суочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приђите оптужени Раде Вранешевић, само укључите микрофон. Ви сте овде у Вашој одбрани износили да критичном приликом нисте имали, да сте имали униформу, да нисте имали неко цивилно одело. Овде овај сведок тврди, помиње да је касније сазнао додуше Ваше податке и не само он, више сведока помиње кожну јакну, оптужени ПАНЕ БУЛАТ такође тврди да сте имали неку кожну јакну?

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Ја никада на положају у јединици нисам ишао у цивилу, нити сам био на положају у цивилу. То могу да потврде

и команданти и командири. Може ко год хоће да потврди, ја никада нисам у Ласињи био у цивилној одећи. Носио сам официрске панталоне, које сам добио, СМБ блузу и ветровку, војну ветровку и имао сам, касније сам имао једну плаву војну беретку од неког авијатичара, не знам ни ко ми је то дао, па сам то носио, док нисам 12.-ог, 05.06.1992. задужио шарену униформу на «Циглани» када сам кренуо на пробој коридора кроз Босну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, зашто овде више сведока помиње ту Вашу јакну кожну?

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Ја кожну јакну нисам имао сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте, и Пане Булат је у својој одбрани спомињао да сте имали ту кожну јакну?

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви они у заблуди?

Опт. РАДЕ ВРАНЕШЕВИЋ: Не знам јесу ли они у заблуди, да ли говоре истину или не, али ја кожну јакну гарантовано нисам имао никада, нити сам је носио. То може да потврди и командант батаљона, то може да потврди Станко Чича који је често са нама комуницирао у јединици. Сигурно нисам имао цивилну униформу у јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сведок Малобабић, да ли Ви у оптуженом Радету Вранешевићу препознајете то лице које је било те ноћи?

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: То сада ја не могу тврдити да бих препознао, јер кажем, нису биле онда, ноћно доба је било, нисмо имали ми струју, светлост, значи, него су биле оне лампе или тако, слаба светлост значи, овај, али господин ако је он Раде Вранешевић, је дошао у црној јакни, краткој црној јакни, кожној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Довршено, можете да се вратите на своје место. Сведок може да напусти судницу. Обратићете се Служби за сведоке за трошкове и сада да чујемо, можете да изађете.

Сведок САВО МАЛОБАБИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац је јуче предложио још једног сведока, Милета Малобабића, овог стражара, а одбрана доказних предлога нових нема.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ОДЛАЖЕ и следећи одређује на дан:

16. и 17. фебруара 2009. године.

За дан 16. фебруар 2009. године у 9 часова и 30 минута позвати сведоке:

- *Адама Габрића и*
- *Милета Малобабића, од оца Николе, адреса село Мајиловац, Велико Градиште, ул. Дразе Марковића бр.16.*

За дан 17. фебруар 2009. године у 9 часова и 30 минута позвати сведока:

- *Милета Габрића,*

те се по службеној дужности одређује саслушање сведока:

- *Ђуре Милојевића, адреса Нови Сад, ул. Божидара Петровића бр.3.*

Довршено у 10 часова и 50 минута.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА